

SZEPESI ATTILA

KÖLTŐK AZ INTERNETEN

*Keringő légi szellemek, kontár kópék vagy céhbeliék,
bősz balekok? Orfeusziak? Ki értheti örömeiket, ki a zokszavukat?
Tudákos, aki álmában bízik: lángot fal, sárkánytejet iszik.
Horgadt remeték és feszt nyakalók, pipiskedők meg orra bukók,
szentek vagy locsi-fecsiék – ki hallja meg üdvözlőtüket:
a sikongó sípokat, dobokat? Halálvágy, álom összecsap.
Bögyös leány, aki vágyva les, vagy a lomha, aki látni rest?
A kedve-derús meg a vészmadár, kibe a lélek háltni jár.
Feje búbján vatesz-kalap, bár földje csupán talpalat.
Aki tollas angyalszárnyat ölt és szálltni ereszttn a lusta föld.
A kopár, a lélekkel teli, aki maga árnyát kerülgeti?
Emlék emlékkal elegyül, jajszó a mézzel összevegyül.
Horgas szkipetár? Bolygó tatár? Se dallama, se hangszere már.
Éhes kutyafalka égre vonít, tarka pille tündérkedik.
Vén Afrika? Eurázsia? Mámoros tánc, barbár ima.
Jégvilági meg napkeleti néptelen népek dalnokai:
sámán-susogások, vak hiedelmek – csörgőmuzsikák, arkangyali nyelvek.
...Morgó mágus, álomtalan, tégelyedben kén meg higany:
mindentudásod dadogás, hiába alkimista-varázs.
Nincs szél, mely a szárnyakat emeli – lehullnak Atlantisz verebei.
Emlék, látomás hamuba fűlt – sehol a holnap, késik a múlt.
Dallamod szűletve haló, csinnadratta vásárba való.
Időt teremtve hiába menne csont a csonthoz, vérhez a keserű vér –
döndülne a dob? Későre jár, örökké légbe foszlik a tér.*